

1892-01-26

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 4a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Mappe **30** ~~7~~ Nr. **4A**

Vallo d. 26te Januar 1892.

307-117 4A
By one Mr Skovgaard,

Det var dumt af mig, at jeg sendte Dem det lille Korrespondence-Kort; derigjennem aflædes jeg for min Varsel og slog mig til Ro — og en sur bræde De og jeg, hvad det fører til. Hvis det kan glæde Dem, kan jeg dog sige Dem, at jeg har tænkt mange Gange paa Dem i Mellemtiden og paa Julem aften. Jernbanen har lidt af stærk Samvittighed overfor Dem — en ful Forvisning, som man skal have en Ende (som alt i denne Venden. "Giv jeg var min foretrukne sagde Dingen, han skulde have Ris.!). Til Julem havde det fulde mig naturligt, at vise Dem, at vi tænkte paa Dem; men saa siger, at jeg, det kunde smage af Pa. Trængsel; og jeg. man gaa den Tid af Sært at staa vakkende, saa

gaver Lideligheden tabt, inden man
veed et Ord af det. Til Mytær tænkte
jg rigtign fra det; men da var jg doven
efter al Julius Skrivni, og saa blev
det som sagt til kronisk marlig
Lamvittighed, som nu skal fjernes
ved en Operation. I Juliforium var
De forresten meget paa Tageret,
eftersom min Kone og Løge da morede
de sig med at gaa de gamle og nye
Brevbeholdninger igjennem og skilpe
Erindringer fra; og det dermed og senere
(thi nu samle vi alle i fremskattede
Aske) Indvundenne sendes Dem
hjem, for at De, som De ønskede,
kan anvende det til Fondul for den
nye Valgmæssighedsbank.

Det er underligt, at jg har kunnet
krympe mig ved at begynde paa et
Brev til Dem, det føler jg saa levende,
de, naar jg først har faaet begyndt,
for alt det, jg helst taler og skriver
om, det er netop de Emner, som
naturligst frembyder sig til Behand-
ling overfor Dem, hvor De saa tilende

smides af en dyb Forstaaelse.

Men først en fornyet Tak for det
yndige Brev, De sendte os i Alletiden
et Brev som adskillige Gange og sendt
en paany er bleven gjennumbet med
stor Glæde. Det giver Dem selv, utrope
som De er: varem for det Gode, Sande
og Skjønne, men dog fra Post for ikke
at sige mere, end De kan staa ved.
At De tilmed er bleven varem over,
for os, som hverken er gode, sande
el. skjønne, gav Brevet sit ikke mindst
ste Plus i vore Gjør. Tak derfor og
for den baade smukke og morsomme
me Calque. Hvorfor er den "moderne
unge Kunstner, der hører til Bættene
med Flok, skaldet og saa haarligt
skabt? Er den Gamle med Huset
Portrait? — Og Tak for Indbydelsen.
Naar De endnu ikke har set no-
get til mig, kan De dog slutte, hvor
gj. hører fast ved Hjemmet. En gang
i Decbr. hængte der dog et Træs over
Dens Hoved; gj. omgikkes med den
Plan, at blive nogle Dage i Hovedstaden
den 7. besøger Dem og Frølich; som det

Hele enste ynkeligt med den sødsvæ-
lige Galopstær for een dag for
at kjøbe Julegaver. Men hvis de
ikke troer, jø forges efter at se deres
Billeder, tager De Tiel.

Tak for Aplyaningens om Tolen i
Illustrationen til „Den signerede Dag“.
En Dag havde vi til vor Morgenguld-
mæste et Stykke at løse af Joh. Sabers.
22de Kapitel, hvor der i det 5te Vers
staar: „Og Nat skal der ikke være,
og de behøve ikke Lys el. Solens
Skin, fordi Guds Herrens Lys er for dem.“
Da faldt der en Besværgelse om Dem og
deres Billeder.

X Tak Billedet hermed SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 4B Billedet
af Ebbe - skal jø hilse Dem. En
Kjorlighed til det vinder ikke med
Tiden. Det er ynkeligt opfattet og
malet; men jø skjelner den som
metoder ud, fordi de har gjort
Begyndelsen saa sort, saa tung (de
bad mig jø holde op med at rose Dem).
Kan man være bekjendt at ønske
gledeligt Nylid, naar man skriver
26de Januar? Salfald er jø Dem tak.